

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΛΕΠΡΩΝ (Λουκ. 17, 12-19)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στη Ρωμιά, στις 21/1/1996)

Πού καιρός για... «πολυτέλειες»

Ακούσαμε στο ευαγγέλιο για την θεραπεία των δέκα λεπρών.

Οι άνθρωποι αυτοί έμεναν χωριστά, από τους άλλους, γιατί υπήρχε ο κίνδυνος της μετάδοσης του νοσήματος. Όταν είδαν από μακριά τον Χριστό, άρχισαν να φωνάζουν: «Ιησού, Υιέ του Θεού ελέησον ημάς». Ο Χριστός τους είπε: «Πηγαίνετε να δείξετε τον εαυτό σας στους ιερείς». Γιατί τότε, ανάμεσα στα άλλα, οι ιερείς είχαν και το καθήκον να λένε αν ένας πάσχει από λέπρα ή όχι.

Οι λεπροί, έκαναν υπακοή και ξεκίνησαν να πάνε στους ιερείς. Στο δρόμο διαπίστωσαν ότι έγιναν καλά. Τότε ο ένας από αυτούς, γύρισε αμέσως να συναντήσει τον Χριστό, για να του πει «ευχαριστώ». Ο Χριστός όταν τον είδε να έρχεται μόνος του, οι άλλοι εννέα δεν φάνηκαν πουθενά, είπε: «Δεν έγιναν καλά και οι δέκα; Πως ένας μόνο γύρισε; Δεν βρήκαν τον καιρό, δεν το κατάλαβαν, να γυρίσουν πίσω να ευχαριστήσουν το Θεό; Παρά μόνον αυτός ο ένας; Και αυτός Σαμαρείτης;».

Πόσες φορές δεν δεχόμαστε και εμείς από τον Θεό ευεργεσίες! Φανερές και αφανείς. Αλλά δεν έχουμε την πνευματική διάκριση, τον πόθο, να κοιτάξουμε να δούμε, τι ευεργεσίες έκανε σε μας ο Θεός και να τον δοξάσουμε. Προσέξαμε τι είπε ο Χριστός; «Ουχ ευρέθησαν υποστρέψαντες, δούναι δόξαν τω Θεώ;». Μα δεν το σκέφτηκαν; Δεν μπόρεσαν να σταθούν επάνω σ' αυτό το γεγονός, ο νους τους, η καρδιά τους, και να καταλάβουν ότι έχουν χρέος να πουν «ευχαριστώ» στο Θεό;

Το χρέος μας απέναντι του Δημιουργού μας

Κάτι πολύ σπουδαίο μας λέει εδώ ο Χριστός. Μας θυμίζει πιο είναι το χρέος του ανθρώπου απέναντι του Θεού. Και αυτό το χρέος το συνδέει με τη δόξα

Του. «Ουχ ευρέθησαν επιστρέψαντες, δούναι δόξαν τω Θεώ;». Ο Χριστός έχει δόξα στον ουρανό μεγάλη. Αλλά, επειδή η δόξα που έχει στον ουρανό είναι από τον εαυτό Του και από τους αγγέλους, εμείς εδώ στη γη, έχουμε υποχρέωση, να δοξάζουμε τον Χριστό για τις ευεργεσίες του προς εμάς. Δεν το κάνουμε για το Χριστό, γιατί δεν την έχει ανάγκη την ευγνωμοσύνη μας, ούτε προσθέτουμε κάτι στη δόξα του. Αλλά το κάνουμε για τον εαυτό μας. Για να τοποθετούμεθα σωστά απέναντι του Χριστού.

Ποιός είναι ο Χριστός; Εκείνος που δημιούργησε τον κόσμο και τον καθένα μας χωριστά. Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο και του έδωσε την δυνατότητα και την ευλογία να φέρνει στον κόσμο νέους ανθρώπους. Εμείς, ξεχνάμε ότι γεννηθήκαμε με την δύναμη, με το θέλημα, με τη δημιουργική ικανότητα που έδωσε ο Θεός στους γονείς μας. Αποδίδουμε την ύπαρξή μας σε φυσικούς νόμους. Λες και οι φυσικοί νόμοι βρέθηκαν στην τύχη.

Αναπνέουμε αέρα, πίνουμε νερό, έχουμε τόσα αγαθά. Έχουμε αυτή την ομορφιά που λέγεται: ανθρώπινο σώμα, ανθρώπινη καρδιά, ανθρώπινο μυαλό και ανθρώπινη συνείδηση. Που έχει ελευθερία να διαλέξει τον δρόμο που κάνει τον άνθρωπο άγγελο ή να διαλέξει, αν θέλει τον δρόμο που θα τον κάνει δαιμόνιο. Ένα χάρισμα «φοβερό» που λέγεται «ηθική συνείδηση» και «ηθική ελευθερία».

Ούτε πέτρες μας έκανε ο Θεός, ούτε δένδρα, ούτε ψάρια, ούτε πρόβατα, αλλά άνθρωπους. Δηλαδή κάτι το ανάλογο με τους αγγέλους. Πόσα «ευχαριστώ» θα έπρεπε να του λέμε μόνο γι' αυτά. Και αν σε όλα αυτά προσθέσουμε την ικανότητα που μας έδωσε να δημιουργούμε πολιτισμό, πόσο θα έπρεπε να τον δοξάζουμε; Ενώ δηλαδή δημιουργηθήκαμε πάνω σε μια γη γυμνή, θα λέγαμε, μόνο με πέτρες, με ποτάμια, με δένδρα και με άγρια ζώα, μας έδωσε την δυνατότητα να επινοούμε τρόπους που προστατεύουν και κάνουν άνετη τη ζωή μας.

Και ο πολιτισμός ξεκίνησε από το ότι μαζεύαμε ξυλαράκια για να ανάβουμε φωτιά, από το ότι μάθαμε να φτειάχνουμε από το σιτάρι ψωμί, μέχρι που φτάσαμε στα ηλεκτρονικά και στη δυνατότητα να πετάμε στο διάστημα. Να ερευνούμε τα πιο απόκρυφα μυστήρια της φύσης. Όλα εκείνα που μετριούνται στα επιστημονικά εργαστήρια και είναι σχετικά με την υγεία μας. Και να ξέρουμε ένα σωρό λεπτομέρειες για τις ασθένειες και τη θεραπεία τους. Πόσες ευχαριστίες θα έπρεπε να λέμε στο Θεό για όλα αυτά;

Και το σοβαρότερο: Επειδή εμείς αμαρτάνουμε, κατέβηκε ο Υιός του Θεού στον κόσμο και έγινε άνθρωπος «για μας τους ανθρώπους και δια την ημετέραν σωτηρίαν». Αν για όλα τα άλλα έχουμε χρέος να του λέμε «ευχαριστώ», πόσο περισσότερο πρέπει να τον ευχαριστούμε, για το ότι ο Θεός, ο δημιουργός και Κύριος, ταπεινώθηκε για τη σωτηρία μας. Και πόσο πρέπει να ενωνόμαστε με τους αγγέλους που τον δοξάζουν στον ουρανό; Βέβαια είμαστε στην Εκκλησία αυτή την στιγμή, γιατί θέλουμε μέσα στην

Εκκλησία, με τους αγγέλους και με τους αγίους, να δοξάσουμε τον Θεό. Αξιομακάριστοι όσοι το κάνουν. Γιατί είναι άξιοι ευλογίας και πολλών δωρεών από τον Θεό. Και μάλιστα, όσο πιο συνειδητά το κάνουν, τόσο μεγαλύτερης ευλογίας είναι άξιοι από τον Θεό.

Ο άγιος Ιωάννης ὁ Χρυσόστομος συμβουλεύει τους χριστιανούς: «Μην παραλείπετε ποτέ να μαζεύεστε στην Εκκλησία. Γιατί είναι τόσο μεγάλη η ευλογία που παίρνετε, που δεν συγκρίνεται με κανένα κέρδος επίγειο, που θα μπορούσατε να πετύχετε την ώρα που βρίσκεστε στην Λειτουργία».

Είναι ένα από τα λάθη, τα τραγικά λάθη των ανθρώπων, να λένε: «Θα κάνω κάτι άλλο την ώρα της λατρείας. Γιατί; Για να κερδίσω τον χρόνο μου». Τον χάνουν τον χρόνο, εκείνοι που αντί να πάνε στην Εκκλησία, πάνε σε κάποια άλλη δουλειά. Γιατί; Γιατί πάνε να κερδίσουν μια δεκάρα και χάνουν πράγματα αξίας πνευματικής «εκατομμυρίων».

Θα έλθῃ ὁ Χριστός. Πως θα τον υποδεχθούμε;

Μας λέγει ο απόστολος Παύλος: Θα ρθει μία ημέρα και θα φανερωθῆ ὁ Χριστός. Και «ὅταν ὁ Χριστός φανερωθῆ, τότε και υμεῖς φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ». Σ' αὐτὴν ἐδῶ τῆ ζωῆ, βαπτιστήκαμε και εἴμαστε ὀρθόδοξοι χριστιανοί. Σ' αὐτὴ τῆ ζωῆ πηγαίνουμε στην Εκκλησία. Σ' αὐτὴ τῆ ζωῆ πιστεύουμε στο ὄνομα του Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Και με τις μικρές μας δυνάμεις αγωνιζόμαστε να τηρούμε τὸ θέλημά Του.

Τότε λοιπόν που θα φανερωθῆ ὁ Χριστός, θα φανερωθούμε και εμεῖς μαζί Του «ἐν δόξῃ». Ὄταν ἐλθῇ «ἐν τῆ δόξῃ αὐτοῦ και πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ». Θα ρθει «ἐν τῆ δόξῃ αὐτοῦ». Και μας λέει τώρα ὁ απόστολος Παύλος: Τότε και εμεῖς θα πάμε κοντά Του «ἐν δόξῃ». Ἀλλά χρειάζεται κάτι να κάνουμε. Ἀν θέλετε, μας λέγει ὁ απόστολος, να πάτε κοντά του «ἐν δόξῃ» και να βρεθείτε «ἐν δόξῃ», «νεκρώσατε τὰ μέλη υμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς». Προσέξατε! Ὑπάρχουν κάποια πράγματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα κινδυνεύετε να στερηθεῖτε αὐτὴ τῆ δόξα. Ποιὰ εἶναι;

«Τὰ μέλη υμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς». Εἴμαστε ἄνθρωποι θεοδημιούργητοι. Ἀλλά ἔχουμε μερικά μέλη, τὰ ὁποῖα μας παρασύρουν σε αμαρτίες που μας χωρίζουν ἀπὸ τον Θεό. Θέλετε να μην χάσετε τὴν δόξα του Θεοῦ; «Νεκρώσατε τὰ μέλη υμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς». Και ἐπεξηγεί ποιὰ εἶναι αὐτά: «Πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, ἐπιθυμίαν κακὴν». Μην κάνετε τέτοια πράγματα, τέτοιες πράξεις «πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, ἐπιθυμίαν κακὴν». Και μην αφήνετε τον εαυτό σας να γοητεύεται ἀπὸ τὴν πλεονεξία, ἡ ὁποῖα εἶναι εἰδωλολατρεία.

Ποιά είναι η πλεονεξία; Πλεονεξία δεν είναι ένας άνθρωπος να εργάζεται όσο μπορεί καλύτερα και περισσότερο για το σπίτι του και για τα παιδιά του. Αυτό είναι χρέος. Λέει ένας από τους σοφοτέρους αγίους της Εκκλησίας, ο άγιος Αυγουστίνος: «Ο άνθρωπος έχει υποχρέωση να εργάζεται στον κόσμο με πρόγραμμα, σαν να μην πρόκειται να πεθάνει ποτέ». Όλο και καλύτερα δηλαδή, όλο και περισσότερο. Εκμεταλλευόμενος όσο μπορεί καλύτερα χρόνο και περιστάσεις. Και προσθέτει: «Αλλά να ζείτε, σαν να πρόκειται να πεθάνετε σήμερα. Με προσοχή, με ευλάβεια, με σεμνότητα».

Τι είναι λοιπόν πλεονεξία; Πλεονεξία είναι να θέλω να αρπάξω από το γείτονά μου. Από τον αδελφό μου, από τον φίλο μου. Να τον εκμεταλλευτώ, να του πάρω κάτι. Δεν είναι πλεονεξία η εργασία. Και κάτι ακόμη. Την τάση που έχουμε για πλεονεξία, λένε οι άγιοι Πατέρες, την πολεμάμε. Με τι την πολεμάμε; Με την ελεημοσύνη. Δεν πρέπει να θέλουμε να έχουμε εμείς εις βάρος των άλλων. Το καλό ποιό είναι; Να θέλουμε να έχουμε εμείς και για τους άλλους. Γιατί; Γιατί είμαστε όλοι αδέρφια. Τέκνα του ενός Θεού.

Εργάζομαι και μου δίνει ο Θεός; Θα δώσω και στους άλλους που υποφέρουν. Όσο πιο πολύ, ανοίγουμε τα χέρια μας για τους φτωχούς, τόσο περισσότερο ο Θεός μας ευλογεί. Και όσο βάζουμε στόχο μας να είμαστε όμοιοί του, σε ψυχικό περιεχόμενο, τόσο πιο πολύ μας αγαπάει. Λέγει ο προφήτης Δαυίδ ότι, όσο περισσότερο ελεεί κανείς, τόσο περισσότερο ο Θεός τον πλουτίζει.

Η αγάπη φέρνει ευτυχία

Συνεχίζει ο απόστολος Παύλος: «Υπάρχουν όμως και μερικά συναισθήματα κακά. Προσέξτε τα και αυτά. Διώχτε μακριά «από τις ψυχές σας πάντα θυμόν και οργήν και κακίαν». Ο Θεός θέλει να έχουμε αγάπη. Ο θυμός και η οργή, είναι κακία. Άμα έχουμε κακία, δεν είναι δυνατόν να έχουμε αγάπη. Πως θα μοιάσουμε με τον Θεό;

Λέγει ο απόστολος Παύλος: Μην αφήνετε μέσα σας, τα ρυπαρά συναισθήματα του εγωισμού και της υπερηφάνιας. Χωρίς εγωισμό και υπερηφάνια, δεν έχει ο άνθρωπος ούτε θυμό, ούτε οργή. Βάλετε μέσα σας, αγάπη και καλωσύνη. Για να φέρεστε στους ανθρώπους σαν αδέρφια σας. Να τους αγαπάτε. Και τότε αδελφοί, όταν θα έλθη η ημέρα της δευτέρας Παρουσίας, θα συγκεντρωθούμε και θα είμαστε πάντοτε μαζί με τον Κύριο. Ήρεμοι, ευχαριστημένοι και ενωμένοι πνευματικά μαζί Του.

Ο Χριστός μας έδωσε τον νόμο Του με απλά λόγια. Μας έδωσε τις δέκα εντολές, και προπαντός την εντολή της αγάπης. Για να είναι ο κόσμος όλος

ενωμένος κοντά Του. Όσο πιο πολύ είμαστε μεταξύ μας ενωμένοι, τόσο πιο πολύ επικρατεί στην καρδιά μας, χαρά ειρήνη και γαλήνη. Η αγάπη φέρνει στον άνθρωπο ευτυχία. Όπου ζει ο άνθρωπος με αγάπη, ζει ευτυχισμένα. Και όπου ζει είτε έχοντας εχθρούς, είτε δημιουργώντας εχθρούς, η χαρά φεύγει από την καρδιά του και ζει με φόβο και ταραχή εσωτερική.

Αυτές τις σκέψεις πρέπει να τις καλλιεργούμε όσο μπορούμε περισσότερο. Έτσι γινόμαστε τέκνα του Θεού. Έτσι θα μπορέσουμε να βρεθούμε κάποτε μαζί Του και «ημείς εν δόξη». Αμήν.-